

[Justitsministeren.]

det ikke er muligt for det radikale Parti at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form, men det er der jo ikke noget at gøre ved. I øvrigt giver de fremsatte Bemærkninger mig kun Anledning til at anføre følgende.

Det ærede Medlem Hr. Bjerre spurgte, hvorvidt Bestemmelsen om, at der kun skal betales Erstatning, for saa vidt den paagældende har bekostet Vaabenes Erhvervelse, ogsaa gælder de Vaaben, der er foræret, saa at Erstatning ikke skal ydes i dette Tilfælde. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det rigtigste vil være, at man som Hovedregel fastholder, at kun i de Tilfælde, hvor den paagældende selv har bekostet Vaabenes Erhvervelse, skal der ydes Erstatning. Men der kan jo altid komme til at foreligge Grænsetilfælde. Jeg vil indrømme, at et saadant Grænsetilfælde kan siges at foreligge, hvor en Fader har købt et Vaaben og foræret det til en Søn. Jeg vil nødtigt i Dag tage Standpunkt til, om dette skal kunne falde ind under Bestemmelsen i § 3, men jeg skal love, at vi skal fortolke denne Paragraf paa en saa retfærdig og rimelig Maade som muligt.

Med Hensyn til Skydebanerne, der er godkendt af Politiet, skal jeg kun bemærke, at Godkendelse af Politiet sker jo paa Justitsministeriets Vegne, saa det vil jo faktisk sige det samme som en Godkendelse af Justitsministeren.

Jeg takker som sagt for den velvillige Behandling og haaber, at Lovforslaget maa kunne gennemføres i Dagens Løb.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Straf for Krigsforbrydelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2491).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har herved den Ære at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om Straf for Krigsforbrydelser, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af Folketinget.

Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 om Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed finder som bekendt ifølge Lovens § 2 kun Anvendelse paa Personer med dansk Indfødsret eller Bopæl her i Landet, og i Bemærkningerne til Lovforslaget siges det udtrykkeligt, at Loven ikke tilsigter at straffe de saakaldte Krigsforbrydere, det vil sige Folk, der har forbrudt sig mod de internationale Regler for Krigsførelse og ved deres Optræden i de besatte Lande. Man har derfor i Justitsministeriet været klar over, at vi maatte have en særlig Straffelov for at kunne straffe disse fremmede Krigsforbrydere, og med dette for Øje nedsatte jeg i Februar Maaned et sagkyndigt Udvalg med Professor Hurwitz som Formand med det Formaal at faa Spørgsmaalet vedrørende Afstraffelse af disse Forbrydere nærmere undersøgt. Efter de Oplysninger, der foreligger for Regeringen, er der Grund til at tro, at vi vil komme til at staa over for at skulle dømme et vist Antal af disse Krigsforbrydere. Jeg mener dog ikke, at det vil blive saa uhyre stort et Antal, vi kalkulerer det til ca. 100 i det hele. Regeringen har anset det for nødvendigt, da Paabegyndelsen af Retsforfølgningen mod disse Krigsforbrydere kan formodes snart at skulle finde Sted, nu at faa gennemført den fornødne Lovgivning, saa at vi staaar rede til at kunne straffe disse tyske eller andre Krigsforbrydere.

Jeg kan i øvrigt med Hensyn til, hvad der under den sidste Verdenskrig er passeret i Spørgsmaalet om Afstraffelse af Krigsforbrydere, henvise til den Fremstilling, der er givet i det sagkyndige Udvalgs Betænkning Side 7—9, hvor der er gjort Rede for de forskellige Erklæringer fra de Allierede om Retsforfølgningen af Aksemagternes Krigsforbrydere. Jeg skal tilføje, at Danmark i Juli Maaned 1945 blev optaget som Medlem af De Forenede Nationers Krigsforbryderkommission i London, og at vi den 3. September 1945 har tiltraadt London-Overenskomsten af 8. August 1945 om Retsforfølgning mod og Afstraffelse af de europæiske Akselandes større Krigsforbrydere.

Ogsaa med Hensyn til Krigsforbrydelsesbegrebet kan jeg henvise til den Redegørelse, der er givet i det sagkyndige Udvalgs Betænkning Side 9—11.

I Udvalgets Betænkning Side 12 er der nævnt 5 Hovedpunkter i det Udkast til Lov, som Udvalget har udarbejdet, og jeg kan henholde mig til denne Redegørelse, idet Regeringens Lovforslag i Hovedsagen bygger paa Udvalgets Udkast, men jeg skal dog ganske kort nævne disse Hovedpunkter.